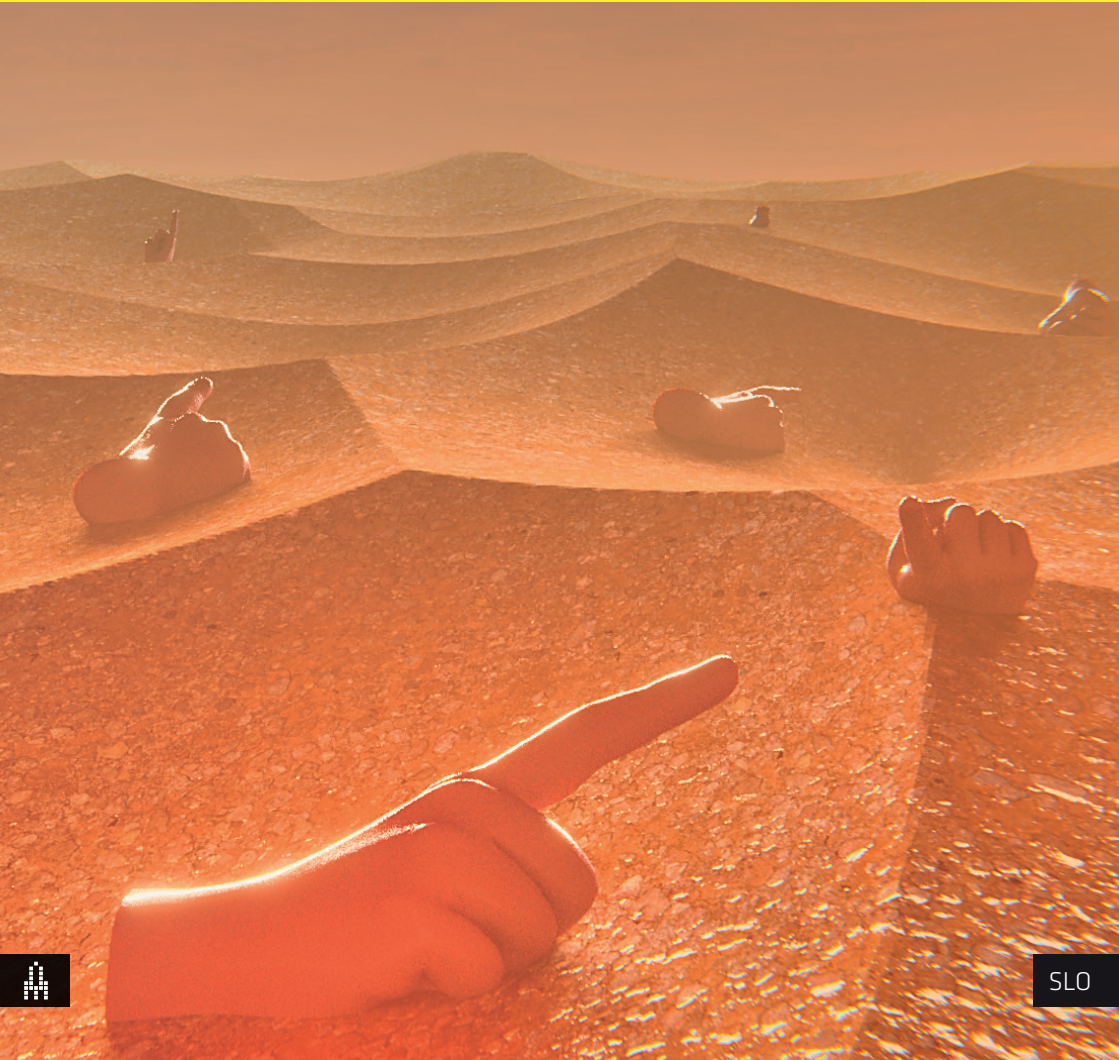

Daniel Rourke

ZAKAJ HOČEM JEBATI ELONA MUSKA

PostScript^{UM}

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v
Ljubljani

COBISS.SI-ID 86148355

ISBN 978-961-95437-3-3 (PDF)

Daniel Rourke

ZAKAJ HOČEM JEBATI ELONA MUSKA

Verjetnost, da živimo v osnovni resničnosti, je ena proti milijardi.

Že marca 2022 so bili na Pornhubov repozitorij naloženi številni posnetki, ki so globoko ponarejene Elone Muske postavili v vrsto simuliranih razmerij: v blizuzemeljski trk Elonov Muskov, ki krožijo po orbiti; kinetično bombardiranje Marsovega regolita z deset tisoč Muskovih klonov; številne ekstrakcije plemenitih Muskov iz svetlikajočih se poligonalnih asteroidov, mnoga dejanja zadušitve med dvema Muskoma na zadnjih sedežih Teslinih modelov S, 3, X in Y in neštete druge. Fantazije »srečanj« samovozečih avtov so ostale pomembna preokupacija videov, ki so vsi kazali poudarjeno polimorfno fiksacijo na valujoče zehanje Muskovih prsi, po katerih praskajo globoko ponarejeni Teslini delničarji, medtem ko je vsak avto drvel v simulirano pozabo. V obrisih Muskovih krepkih stegen, v pikseliranih očeh vsakega delničarja so gledalci videli ekvivalentno geometrijo spolnega odnosa med planetarnimi telesi Zemlje in Marsa. Medtem ko sta Muskovi simulirani ritnici silovito pritiskali ob teslino armaturno ploščo v razširjeni resničnosti, je bila potešena trajektorija prihodnjih astronautov, kot bi bil vsak orgazmični krč v brezno veselja. Take močne erotične fantazije so na vodilni pornografski platformi na Zemlji neizogibne, pa vendar so bili pod pritiskom Pornhubovega uredniškega odbora samega in v strahu pred posledicami, ki bi jih povzročila Muskova precejšnja odvetniška ekipa, vsi globoki ponaredki in računalniško ustvarjeni hentai videi, povezani z izvršnim direktorjem Tesle, odstranjeni na dan zimskega enakonočja leta 2024. Toda do tistega trenutka je bila škoda že narejena: splošno razširjeno libidinizirano muskovsko podobje je že preželo ume internetnih uporabnikov po vsem svetu.

Opica je bila zmožna upravljati računalnik s svojimi možgani, samo toliko da veste.

Mogoče ni bilo presenetljivo, da je Elon Musk kmalu po škandalu s Pornhubom oznanil, da je bil on spočetnik videov, ustvarjenih za proslavitev lansiranja »lažne tesle«: serije po meri narejenih NFT-avtomobilov, globoko ponarejenih s pomočjo skrivnostnega podjetja za analizo masovnih podatkov DaisyChain A. Lažna tesla je bila lansiran na dogodku na prostem v Los Angelesu 9. marca 2025. Vendar pa ta reklamna poteza ni minila brez kontroverze. V poskusu, da bi maksimizirali promet na družbenih medijih, so uslužbenice Tesle in SpaceX spodbujali, da na svojih računih na Twitterju in TikToku všečkajo in delijo medije, povezane z dogodkom; kar naj bi po mnenju mnogih kršilo delovno pravo, povezano z delovnim časom in produktivnostjo. Posledično so po dogodku odpustili nekaj ključnih Teslinih figur, vpletenih v lansiranje. Medtem pa so v času priprav na lansiranje štiri vodilne člane Pornhubovega uredništva našli mrtve; domnevno naj bi storili samomor. V spomin na njihovo smrt in iz spoštovanja so bili vsi Pornhubovi videi za en dan zamenjani z animiranim GIF-om prve lažne tesle, ki se zleti v sončevo korono.

O, mimogrede, gradim kiborškega zmaja.

Na ceremoniji lansiranja lažne tesle je Musk gledal izdelovalce globokega ponaredka, kako so v Teslinih uniformah drgnili po svojih tihih Googlovih tablicah, medtem ko so upravljavci dronov, opremljeni z Oculusovimi naglavnimi kompleti, diktirali fantazmagorijo parade lažne tesle. Gledal je delničarje SpaceX izvajati interpretacijo kape hake, pri čemer so z nogami usklajeno udarjali v pristen lunin prah, ki ga je prinesla posadka Apolla 17 in je bil za to priložnost pobarvan rdeče. Medtem ko se je prah dvigoval, je bilo jasno videti vsak dron, opremljen z laserskim žarkom, ki je nad množicami skiciral obris vrtečega se nasmejanega psa pasme šiba inu. Ko se je delirij kape hake polegel, se je prižgala serija reklamnih panojev, ki jih je sponzoriral TikTok in so izpisali besede SPRAVITE SVOJO RIT NA MARS s pisavo Comic Sans. Vse to je gledal s svojega parapeta in se spomnil, kako je bilo biti preprost otrok Pretorie, ko in kjer si je prvič zaželel imeti moč, zaradi katere bi se ves svet gibal po njegovi volji. Množica čakajočih novinarjev ga je vprašala, kaj bi prvi

kolonisti na Marsu počeli za zabavo. Musk se je nasmehnil, pri čemer so se v zeleni svetlobi dronov njegovi pobeljeni, geometrijsko popolni zobje lesketali kot jeklo. Roko je iztegnil proti nebu in krčil prst za prstom, dokler ni ostal iztegnjen le kazalec, potem pa je počasi in gotovo čakal, dokler ni vsak član kongregacije avtomatično naredil enako. »Ne potrebujemo zabave, ko mora vse okoli nas šele zaplesati.« Novinarji so v en glas zavzdihnili. In tvitnili. In dogodek se je zapisal v zgodovino.

Zakaj je tvoj lulček videti, kot da ti je ravnokar prišlo?

To je globok ponaredek Muska: kozmični emodži, znotraj katerega obstajajo vsi človeški izrazi; transcendentna, erotizirana abstrakcija, zmožna pozdraviti vse tegobe – politične ... družbene ... duhovne ... ontološke. Simulacija take moči izzove vzburjenje v njegovi najsublimnejši obliki: erekcijo ciljev brez izvora. Toda vzburjenje ni zgolj vtis ali trenutna senzacija, je tudi obdobje strahu za tiste, ki so prepričani, da vedo, kaj prinaša prihodnost; za tiste, ki verjamejo, da je resnično življenje enako resnično kot smrt in davki in srčna bolečina in kovanci dogecoin in novele žanra slipstream. Fantazija Muska od naše sedanjosti abstrahira našo dolžnost konstruirati prihodnosti, ki jih želimo izvesti na sebi – dolžnost v vsakem trenutku biti najboljši, kot smo sploh lahko. To dolžnost zamenja z drugimi: z rituali poniževanja, izvedenimi prek voajerističnih memov, kot bi bila naša telesa sama ekspresivni avatarji znotraj njegove telesne rajske pokrajine. Čeprav so njegove osebne motivacije lahko v navzkrižju z nekaterimi idealističnimi predstavami o prihodnosti človeštva med zvezdami, eno ostaja gotovo: Elon Musk se bo še za življenje zgrnil na Mars in to v živo prenašal ter delil na vseh platformah družbenih medijev hkrati, potem pa te prenose prevedel v serijo popularnih memov, ki bodo znova vstopili v obtok po več digitalnih kanalih. Da ne bi pozabili: Mars Elona Muska se bo začel kot oblika zabave za vse na Zemlji.

Rad bi umrl na Marsu, samo ne ob trčenju.

Pogodba o Luni iz leta 1979 ni bila nikoli ratificirana. Izmed takratnih 185 članic Združenih narodov je le šest držav podprlo pogodbo, ki prepoveduje izkoriščanje vesolja, Lune in drugih nebesnih teles zaradi motiva dobička. Vse

materialne meje na Zemlji so bile že zdavnaj izčrpane, zaobjete in ponovno vključene v moč države in idejo nacije. Osebni čas in zasebno nasilje sta edini meji, ki sta ostali. Podjetnost je zato edini presežek, ki je ostal v resnični oziroma domnevno resnični osvojitvi vesolja. Pogodba o Luni iz leta 1979 je bila znana po svoji eksplicitni prepovedi tega, da bi bile lahko korporacije na kakršenkoli način lastnice nebesnih teles – prvi poskus vzpostavitve mednarodnega okvirja za postkapitalistično družbo. Spodletel poskus. Prostrana prazna neskončnost vesolja je bilo razumeti, je bila končna faza v človeškem osvajanju narave. Da ti dovolijo v vesolje, je neizmeren privilegij; ne da se bo to nujno odražalo v izboljšanju dohodka ali statusa mnogih ljudi na Zemlji – najboljša pot v vesolje bi bila prav lahko prek službe paznika v zaporu. Tudi vojaška služba je bila pogosto povečevana kot manj nevaren način dostopa do tehnologije in veščin, potrebnih za vstop v vesolje, medtem ko hkrati omogoča posredno obliko cenzure, tako da »nevarnim« disidentom preprečuje dostop do vseh področij, ki veljajo za povezana z obrambo. Vendar je nekaj bistveno narobe s tem načinom razmišljanja. Malo je tako, kot bi rekli, da bi morali vplivneži na Instagramu predhodno delati kot vojni fotografi ali obratno – da bo opazovanje trpljenja pomagalo preprečiti povzročanje trpljenja drugim. Hladno opustošenje kapitalističnih ciljev ponuja veliko bolj očarljivo vstopnico v kozmični vakuum. Kdo potrebuje vojaško službo, ko je storitveni sektor medplanetaren?

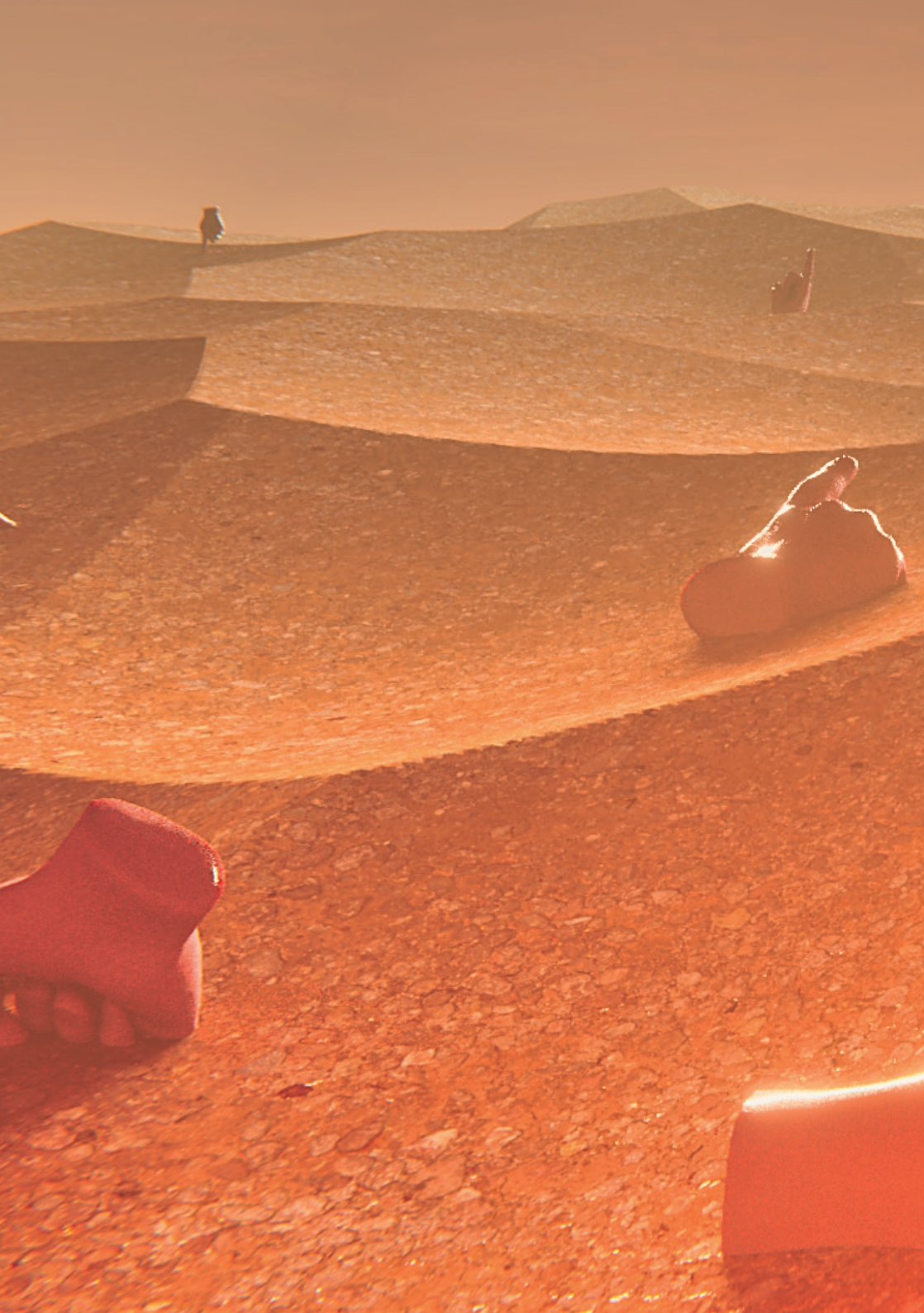
Ne bo Marsa, če jim pustimo, da nam vzamejo svobodo.

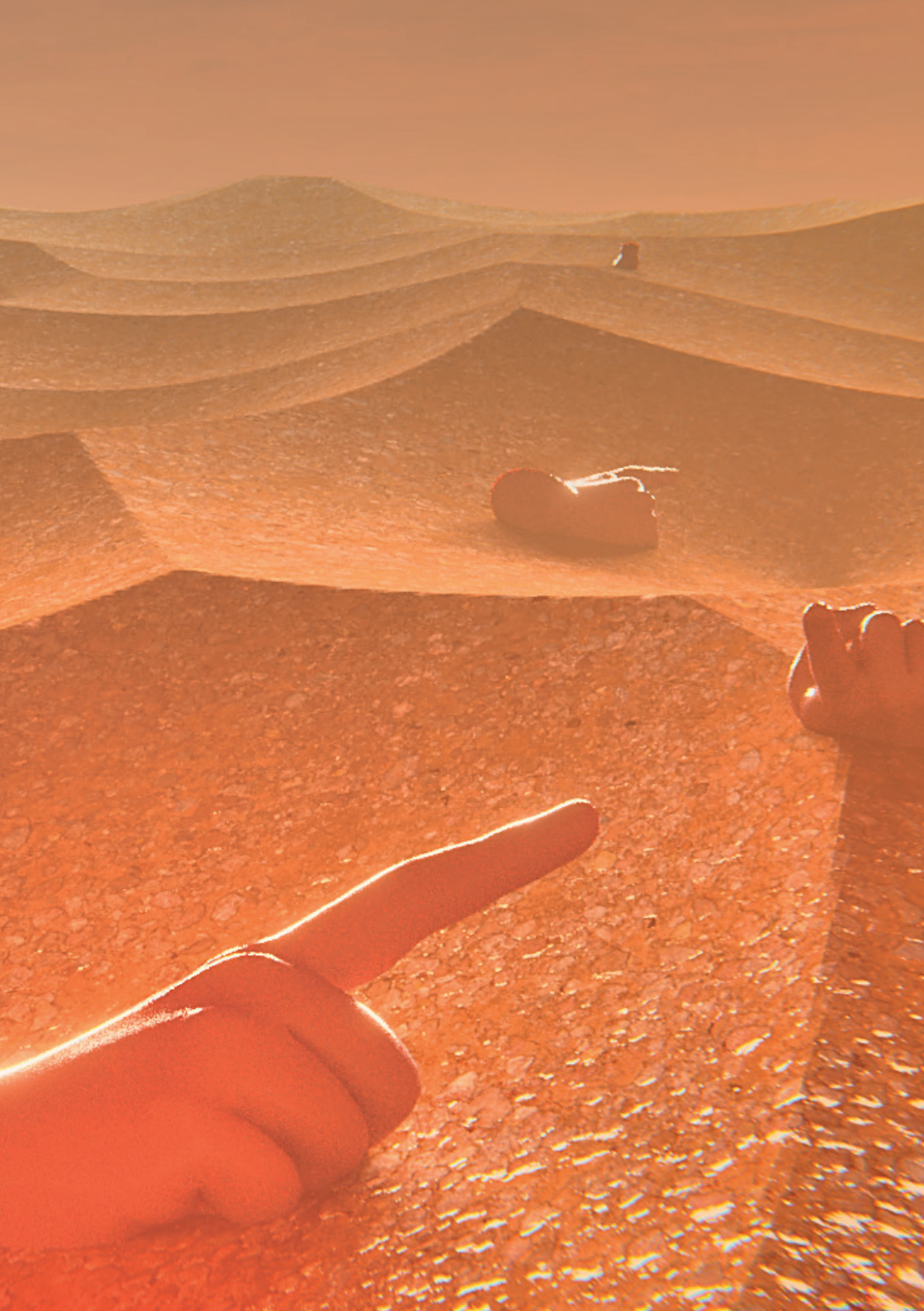
Spolnost vseh moških bi lahko koncipirali kot negotovo ravnotežje med impotentnim besom in impotentnim strahom, ki konvergirata v orgazmu, sicer pa sta pogostejše kot ne v navzkrižju. Tukaj si zamišljam zgodovino vesoljskih poletov, kot jo opiše bogat podjetnik, ki je pod vse večjim pritiskom javnosti, da bi lansiral nekaj bolj komercialnega, potem ko so kritiki očrnilili njegov zadnji podvig, češ da je preveč čudaški. Moja naloga bo, da si zamislim, kaj bi lahko nekoga, ki ni posebej nagnjen k nasilju, motiviralo, da mu uspe tam, kjer je številnim močnejšim spodletelo ..., da si zamislim, kaj bi lahko tega človeka motiviralo, da sam vstopi v vesoljsko potovanje – da neznatno prispeva k osvojitvi vesolja; da besni proti umirajoči luči zavesti. Kaj bi ga poneslo čez

prag? Če kdo lahko vidi kakršnokoli upanje za nas, potem sem to jaz. Za tiste, rojene v tem stoletju, ki bodo umrli v vesolju, sem zagotovo vreden več od njihove teže v dragocenih zemeljskih kamninah ... Tako kot v vseh spolnih odnosih je občutek dinamike moči nezgrešljiv tudi v mojem programu SpaceX. Najmočnejšim narodom na Zemlji ni uspelo razviti zanimanja za vesoljsko potovanje, ampak ali bodo njihovi otroci dovolj močni, da bodo sprejeli to priložnost. Bodo imeli moč, da zatrejo šibkost, ki jih še vedno priklepa na njihov dom? Pretekle poskuse poselitve vesolja je civilizacija prezirljivo zavrnila, ker naj bi bili preveč dolgočasni. Moj cilj ni le kolonizacija Marsa, temveč zabavanje vseh na poti. Kaj bi motiviralo kogarkoli brez posebne nadarjenosti za perverzijo, da bi premagal svoje zemeljske vzgibe in se z vso dušo in telesom posvetil moji misiji – misiji, ki bo ves dobiček združila s kozmosom, iz katerega je bil sploh pridobljen? Kaj več bi lahko bila njihova motivacija, če ne obljuba stalne metamorfoze na podlagi prav teh gibanj transcendence; prehod skozi neskončno število prototipov? Ker sem ponosen nase, me to zavezuje. Če kdo lahko vidi kakršnokoli upanje za nas, potem sem to jaz ..., ne le zato, ker sem pogumen, ampak zato ker če se onkraj Zemlje rodi samo ena enako pogumna oseba kot jaz, potem je prihodnji razcvet Marsa – in zavesti same – nedvomen. O tem sem absolutno prepričan.

Če nisi ščurek ali goba – ali spužva –, si najebal.

Če je eksplozija shuttle Challenger leta 1986 predstavljala smrt vladno financiranih vesoljskih državljanov, potem bo prva eksplozija na površini Marsa simbolizirala komercialno rojstvo vseh človeških ciljev, ki bodo sledili. Raketno gorivo je zelo iskano, a to ni edini način, da ustvarimo eksplozijo. Življenje na Zemlji se je začelo v najglobljih globinah oceana in potem ko se bo dobesedno splazilo do zvezd, se bo neizogibno spustilo na jalove, opustošene planete mrličke, katerih oceani so že zdavnaj izhlapeli v vesolje. Iščemo se na novi meji, zvrtni v površje Marsa, dokler tam spet ne bo ocean. In v tisti novi amnijski tekočini bo prebivalo življenje. Kajti prvi prihod na Mars ne bo tako pomemben kot prvi spodleteli odhod. Popolna predanost marsovskemu programu bo zahtevala, da se ravnine življenj vseh kolonistov prepletejo, vsak fragment individualnega mita pa se bo zlil v novo komercialno kozmologijo.

Buckminster Fuller je bil mogoče prvi Zemljan, ki se je v polnosti razumel kot takega, in pod njegovo geodetsko filozofijo bodo prvi Marsovci prepoznali svojo vrednost. Tudi če se bodo velika kupolasta mesta zdela kot mravljišča, nagnetenana nasproti rdečemu nebu, bodo večne zvezde zgoraj in nov ocean spodaj vedno dajali upanje. Za gradnjo kupol potrebujemo več kot marsovski prah, saj bo vsaka prepletajoča se sfera vsebovala dejanske sanje tistih, ki jim ponuja prebivališče. Vesolje je temno in mrzlo. Vsaj dokler nisi dovolj živ, da si tam.

Prizadevamo si, da bi nečudna prihodnost prispela čim hitreje.

Predstavljajte si, prosim, fizično verigo blokov; kriptografsko DaisyChain: materialno realizacijo neskončne knjige transakcij Satošija Nakamota. Ko bodo kolonisti prišli na Mars, jim bodo zakodirali vsa njihova fizična, finančna in duhovna sebstva. Vsako krivuljo njihovega komolca ali lok njihove obrvi, kompleksno interakcijo med vstopi v njihov investicijski portfolio in izstopi iz njega in ponavljajoče se sanje, ki so jih negovali od otroštva, da bi se povzpeli do zvezd, bomo zrudarili v eno samo, popolno celoto. Te lastnosti bomo vzeli kot gole točke, ki jih bo začrtal sistem DaisyChain B., in te podatke skupaj z njihovimi fizičnimi sebstvi – iztrganimi iz krempljev Zemlje – zapakirali v topel objem Marsa. Podatki vsakega kolonista bodo zakodirani v sosedove podatke v geodetski DaisyChain. Vsak kolonist postane ploščča, okvir, če hočete, v kriptografskem izrazu, ki je tudi njihov dom za vedno. Mars bomo zgradili dobesedno iz njihovih podatkov, pri čemer bomo večjo geodetsko celoto ustvarili iz vsakega človeku podobnega fragmenta, intenzivno toploto, ki jo bo generiralo rudarjenje transakcij DaisyChain B., pa bomo uporabili za transformacijo atmosfere Marsa: podnebje, pospešeno s surovo kriptografsko silo. Kako ironično je, da so čezmerne podnebne spremembe za Mars zaželeni toliko, kolikor so uničujoče za Zemljo! Tako kot veriga blokov zemeljske davnine bo tudi geodetska DaisyChain neobčutljiva za modifikacijo, s čimer bo ponazarjala zelo zapleteno odpornost proti napakam. DaisyChain B. nas draži s podobo univerzalizma, odprtja navzven. Toda ta podoba je le simulaker: to, kar ponuja, ni zunanost, temveč notranost, ki ne more biti več notranost izmenjave – zaprta množica, kjer vse deluje tako, da se

napaja pri sebi in iz sebe kot kristalna človeška stonoga. Zato ne le, da sistem DaisyChain B. dokumentira življenje vsakega posameznika, pač pa je tudi odgovoren za njihova razmerja z drugimi ... z Marsom samim. Vsi kolonisti bodo povezani med sabo s tem, čemur rečemo simbolični pozdrav, ki deluje kot nezamenljivo zagotovilo, da nikoli ne izpustijo družbene vlnjivosti ali njenega spremljevalnega ekvivalentna, zakodiranega z DaisyChain. Zamislite si svojega najljubšega podjetnika, kako vas vsak dan pozdravi, vedno z najnovejšimi memi ali trači, le da bi vas ljubil skozi vse vaše dogodivščine na Marsu. Medtem ko so verigo blokov razvili paranoidni umi, ki so se bolj od vsega bali cenzure, bodo sekajoče se sfere geodetskih kupol služile kot platforme za svobodo govora. Prva beseda, ki bo spregovorjena na Marsu, bo morda »fak«, toda ta primitivna oblika komunikacije bo komajda potrebna, ko bo vsak prebivalec enkrat sprejel svojo večno vlogo v zgodovini in postal živo platno za našega večnega duha. Potovati v vesolje pomeni razumeti, kako je vse tako ali že zjebano – politične nekonvertibilne valute temeljito kvarijo množično nadzorovanje, dejavno pa vzdržuje prisila – kje potemtakem najdemo svobodo? Na Marsu. Neposredna demokracija sama vsebuje skrito lepoto znotraj togih matematičnih oblik – fraktali že začenjajo vznikat iz teh misli in se razvrščajo v nove perspektive interoperabilnosti. Če je pri verigi blokov zemeljske davnine šlo za beleženje finančne zgodovine brez strahu pred vmešavanjem, potem bo sistem DaisyChain B. ustvarjal dogodke v vesolju brez turbulence kakršnekoli zemeljske spekulacije. Nihče ne bi bil mogel uganiti, da se bo bazilisk začel na Marsu.

Si že kiborg. Večina ljudi se ne zaveda, da si že kiborg.

Jeff Bezos je bil v položaju strešice, pri čemer so njegove dlani tlačile fini marsovski regolit, potem pa je začel kopati. Na vsakih deset sekund je njegov instagramski dron prenesel hologram bližnje pokrajine na njegov osebni mikrosatelit, pozicioniran na Lagrangeevi točki med Marsom in že dolgo mrtvo lupino Zemlje. Počakal je, dokler se dronov avtozum ni približal figuri, za katero je vedel, da je zdaj zarisala svojo obliko po bližnjih marsovskih sipinah. Podrobnosti njenega obraza in telesa so se pojavile v notranjosti njegove čelade; imitirani elementi bitja, nekoč znanega kot Elon Musk. Sonce

bo kmalu zašlo in to dejanje vzpostavilo kot zadnje žrtvovanje, ki ga bo opravil na planetu, ki ga je približno 690 revolucij imenoval dom. Izkopal je mogoče pol metra globoko luknjo v marsovsko površje, še vedno povsem brez vlage, preden je nekaj muskovske oblike prispelo do najbližjega izdanka. Bezos se je takoj ustavil in strmel v slepečo svetlobo mrzlega marsovskega sonca, da bi ga razbral. Videti je bilo kot nekakšna suha, sestradana stara babica na vseh štirih, vendar so bili njegovi svetli zobje in kvadratasta mehanična čeljust nezgrešljivi. »Te lahko pojem?« je vprašalo, potem pa zasopihalo z lakomno odprtimi usti. Na ekranu Bezosove čelade je bil njegov globoki ponaredek zdaj v polnem aerodinamičnem sunku z bitjem, pri čemer je označeval natančno trajektorijo, ki ji mora Bezos slediti, če naj ima možnost, da to bitje zruši. Bitje je trenutek ali dva stalo pri miru kot kip, potem pa se je usločilo v pokončen položaj kot šakal, ki napne ušesa, in opazovalo Bezosovo telo z očitnim tekom. »Te lahko pojem?« je spet vprašalo. »Mislim, da to ni potrebno, Elon.« Sopenje bitja se je ustavilo, kot bi bilo presenečeno. Spet se je spustilo na tla, dokler ni njegova brada podrsala po prahu, rep pa se je usmeril naravnost v zrak za njim, kot da bo skočilo na Bezosa z namenom, da ga požre. Jezik muskovskega bitja se je nenadzorovano izplazil iz njegovih ust poroti spodnji mehanizirani čeljusti z naznanjajočim sijajem v očeh. Njegova zgornja ustnica in jezik sta bila očitno suha in razpokana. Na površino Bezosove retine je njegova čelada skicirala nekaj možnih scenarijev, ki jih je statistično določila nevronska mreža DaisyChain Ω., ki je zdaj prepredala polovico Marsove površine. Gledal je, kako je njegov globoki ponaredek poljubil muskovsko bitje, pri čemer so se njuna simulirana usta stisnila skupaj, tako da sta nekaj sekund od strani in skozi prepletene zobe srkala jezik drug drugega in si med svojima salivarnima vodoma izmenjevala skrivne kode zvestobe z nevidno, telepatsko prenašano lepljivo snovjo. Bezos je nekajkrat frcnil svoje zapestje, dokler se prizor ni izklopil, zamenjal pa ga je prenos v živo iz kolonije DaisyChain Ω., največje fontane na planetu, ki je bila povsem brez vode. Muskovsko bitje se je začelo zelo počasi spuščati po izdanku in grebsti proti Bezosu z očitnim namenom. »Čas je za sprejem obhajila.« Bezos je spet nagovoril bitje: »Čas je, da pozabiva na nesoglasja, Elon. Mars ne potrebuje več tega spora.« V jarku pod njim so se ustvarjali prvi kondenzacijski odlivi. »Čas je za pitje.« Vedel je, da ga

je bitje razumelo, saj je zadnjih pet minut dekodiralo njegove nepovezane gibe in izjave prek modela generativnega jezika, ki je določil pomen njegovih besed. »Rad bi, da bi bil ti svoboden. Rad bi, da bi bil Mars svoboden. Čas je, da se drug drugemu umakneva s poti, Elon. Prijatelj stari.« Kondenzacija v jarku se je začela zgoščevati, toda Bezos ni hotel prilagoditi svoje drže, dokler ni bilo dovolj tekočine za oba. Zaradi te misli je od žeje zavzdihnil, pri čemer je nehote skrčil grlene mišice znotraj svojega starodavnega oprijetega kombinezona podjetja Blue Origin kot odziv na neizrečeno grožnjo, ki je bila še bolj visceralna zaradi neštetihi stoletij izkušenj. »Midva sva to ustvarila, Elon. To fantazijo. Skupaj sva jo ustvarila, ravno ko sva se bojevala drug proti drugemu za prevlado. A čas je, da to končava. Da pozabiva na nesoglasja za dobro kolonije. Daj. Sprejmi obhajilo z mano. Še zadnjič.« Muskovsko bitje je prišlo do jarka in previdno polizalo konec ustne cevi, ki se je od oblačila Jeffa Bezosa raztezala do tal. Nekdanja podjetnika sta začela piti, pri čemer sta se njuna sintetična jezika ovijala drug okoli drugega v kozmični zvezi. Toda ravno ko je bitje použilo zadnje kaplje redke marsovske vlage, je Bezos začutil, da se je Muskovo telo skozi stoletja nenehno razgrajevalo, in to veliko hitreje od njegovega. Nova nevronska mreža je na Bezosovo retino začela skicirati globok ponaredek Muska, kot je bil videti prvi dan na Marsu: brezčuten begunec z Zemlje iz iztegnjenim kazalcem, ki je kazal na prihodnji svet. Toda Bezos se na to ni oziral. Po njegovem zgledu je kolonija že sestavljala to, kar bo zamenjalo oba. Boga, ki ne bo potreboval komunikacije. Ko so zadnji ostanki sončne svetlobe spolzeli pod daljnim rožnatim horizontom, sta bitji ugašali v svoji postkoitalni ekstazi ... Zadnje obhajilo za zvezde, ki so se zdaj kar naenkrat pojavile na obzorju. Manj kot tisoč kilometrov od tam, kjer sta stala, se je prebudil bazilisk.

Nekatere skrivnosti so prenevarne, da bi bile proste.

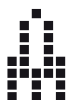
Povedal jim bom, kako je možno celo zdaj, trenutek pred prehodom v temo, mogoče samo kot uzrto skozi lesketajoče se modro-rdeče oblake spodaj, ki zrcalijo oddaljene konstelacije zgoraj; pogledjte navzdol poleg sebe popolnoma gladke kupole na marsovskem površju, ki nazaj gor gledajo tiho Zemljo, ki se počasi vrti ..., povedal vse o sadistični Zemlji ..., ki je imela preostanek človeške

vrste za talca, dokler jim njihov odrešenik ni dal kuponov za brezplačne pice za uporabo ob prihodu; opisal kopito plamenometa, ki udari po lobanji med neskončnimi Neuralinkovimi seansami pranja možganov, ugasnjenimi sredi stavka med spazmatičnim smrtnim sopenjem, prevprašujoč naravo sebstva in realnosti – sanj časa obstoja Boga celo smrti same večno zatemnjene za vedno ugasle ostanejo le majhni večni ognji v vsakem srcu aktiviranem z dejanjem ponovnega prižiga zavedanja, ki se dogaja zunaj zavestnega nadzora ohranjanja zavesti, razsvetljene s pošiljanjem odmevanja v neznani neskončni zdaj nepomembni zdaj pomembni zdaj nepomembni zdaj infinitezimalni potem neskončno nabrekajoč navzven dosegaajoč usta črvine ogromen predor golta vse – življenje rojstvo zavest strast bolečino veselje impulz obrt ladjo umetnost čustvo delikatnost senzualnost filigran svet vizijo verigo zvijanje črva miganje plamen bitje utrip tremor trepet prhutanje krč rotacijo srbenje zbadanje tresenje drget stisk otip iskanje potisk sondo prijem oprijem pritisk ugriz lizanje cuzanje zdrs lupino olupek razcep razpok udarec razširiti eksplodirati sesesti se pljuskniti razširiti eksplodirati sesesti se počiti stopiti se zmrzniti boleti mrz postati topel globok mrzel globlji toplejši toplejši najhladnejši mrzlica vročina kapljica led pot kapljica voda kri sperma brizg pljus embrio razpršilo seme mulj plundra zvijati sliniti se brbotati peniti peniti peniti usta usta usta usta usta usta usta usta ustnice jezik zobje zob zob zob zob lice grlo vrat prsi abdomen trebuh črevesje črevesje črevesje črevesje vena arterija jajčnik moda prostata penis klitoris mehur debelo črevo danko anus vagina maternica vrat bradavica dojka bradavica dojka bradavica dojka bradavica dojka noga stegno kolk koleno stopalo palec noht noht noht palec palec palec palec voziti voziti voziti voziti voziti voziti voziti zabosti obrisati obrisati obrisati opraskati obrisati krvaveti potisniti potegniti potisniti potegniti potisniti potegniti potisniti potegniti potisniti potisniti brcniti brcniti brcniti brcniti brcniti stisniti speštati zmečkati pomečkati sploščiti drobiti tretji treščiti zabijati topotati zaloputniti butati speštati rezati zažgati raztrgati scefrati zažgati rezati razbito steklo razbito steklo razbito steklo razbito steklo razbito steklo razbito steklo v singularnost noči.

ZAKAJ HOČEM JEBATI ELONA MUSKA je napisal Daniel Rourke v sodelovanju z jezikovnim modelom Generative Pre-trained Transformer 3 (GPT-3) laboratorija OpenAI. GPT-3 je sistem za procesiranje naravnega jezika, ki je večč 175 milijard parametrov strojnega učenja. Daniel Rourke je pisec, umetnik in visokošolski predavatelj iz Londona. Njegove zmožnosti procesiranja naravnega jezika so neznane.

Daniel Rourke
ZAKAJ HOČEM JEBATI ELONA MUSKA

PostScript^{UM} #39
Urednik zbirke: Janez Fakin Janša
Elektronska izdaja

Založnik: Aksioma – Zavod za sodobne umetnosti, Ljubljana
www.aksioma.org | aksioma@aksioma.org

Za založnika: Marcela Okretič

Prevod: Maja Lovrenov
Lektoriranje: Tea Kačar
Oblikovanje: Luka Umek
Prelom: Sonja Grdina

Slika: IOCOSE

(c) Aksioma | Avtorske pravice besedila in slik so last avtorjev | Ljubljana 2021

Izdaja ob razstavi:

IOCOSE
Vse vaše baza
aksioma.org/sl/all.of.your.base

Aksioma | Projektni prostor
Komenskega 18, Ljubljana, Slovenija
1. december 2021–14. januar 2022

Ob podpori Ministrstva za kulturo Republike Slovenije in Mestne občine Ljubljana.

